Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26118
Copyright: Admont, Benediktinerstift

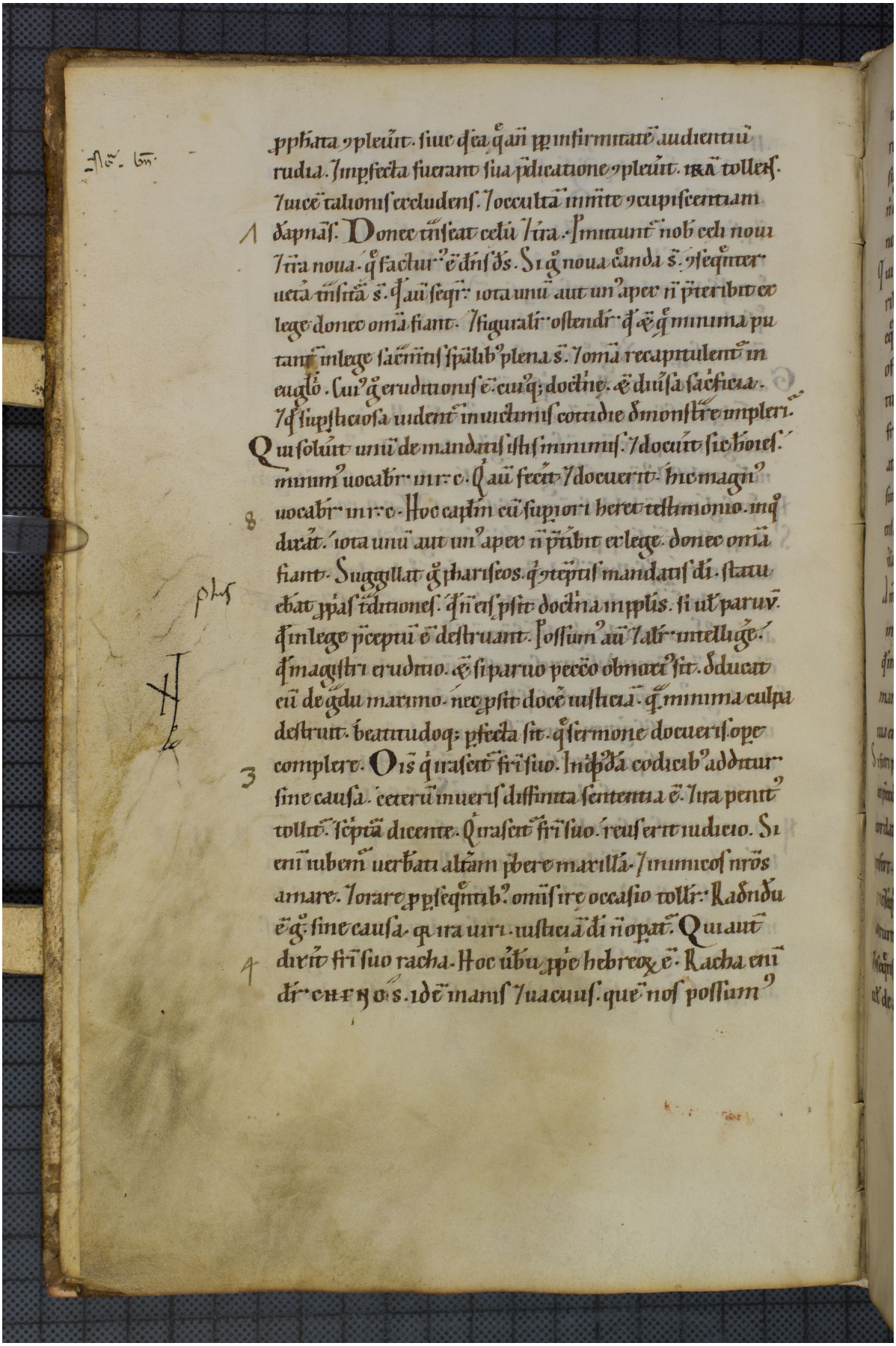

pphata 9 pleuit. siue q̃ ea q̃ ad̃ pm infirmitatē audientiū
rudia. 7 impfecta fuerant sua pdicatione 9 pleuit. ira tollens.
7 uicē talionis excludens. 7 occultā immitte 9 cupiscentiam
1 dapnās. Donec trans eat celū 7 tra. Transeunt nob celi noua
7 tra noua. q̃ factur ē dns ds. Si q̃ noua canda s. 9 seqntur
uetā transitā s. q̃ aut seqr iota unū aut un apex n pteribit ex
lege donec omia fiant. 7 figurali ostendr q̃ ē q̃ minima pu
tant in lege sacmtis spālib plena s. 7 omia recapitulent in
euglio. Cui q̃ erudtionis ē. cui q; doctne. ē diuisa sacficia.
7 q̃ supsticiosa uident in uidtimis comidie dmonstre impleri.
8 Qui solut unū de mandatis istis minimis. 7 docuerit sic homes.
minim uocabr in r c. Q̃ aut fecerit 7 docuerit. hic magn
uocabr in r c. Hoc capitm cū superiori habet testimonio. inq̃
dicat. iota unū aut un apex n prtibit ex lege. donec omia
fiant. Suggillat q̃ pharisēos. q̃ septis mandatis di. statu
ebat ppas tdtiones. q̃ n est psit doctna impls. si ut paruū.
q̃ in lege pceptū ē destruant. Possum aut 7 alr intelligē.
q̃ magistri erudtio. ē si paruo peccō obnoxi sit. dducat
eū de gdu maximo. nec psit docē iustitiā. q̃ minima culpa
destruit. beatitudoq; pfecta sit. q̃ sermone docuerit opē
3 complerit. Omis q̃ irascit frī suo. In ipdā codicib addtur
sine causa. ceterū in uetis diffinita sententia ē. Ira penit
tollit. septā dicente. Q̃ irascit frī suo. reus erit iudicio. Si
enī iubem uerbati altam pbere maxillā. 7 inimicos nros
amare. 7 orare pseqntib. omis ire occasio tollit. Kadndu
ē q̃. sine causa. q̃ ira uiri iustitiā di n opat. Qui aut
4 dixit frī suo racha. Hoc ubu ppe hebreo ē. Racha enī
dr. ca e ŋ o s. idē inanis 7 uacuus. quē nos possum